
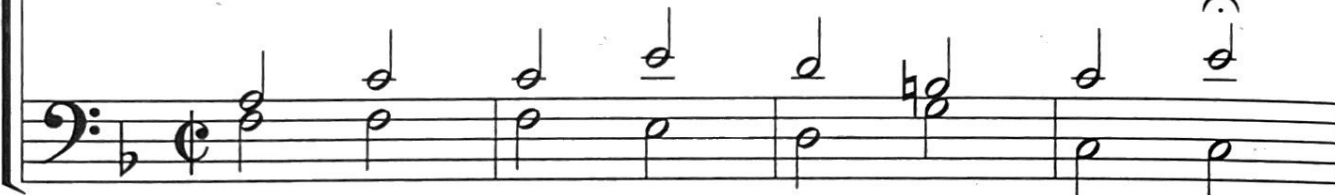

112. ПОЈАЊЕ
(Исаије гл. 58.)

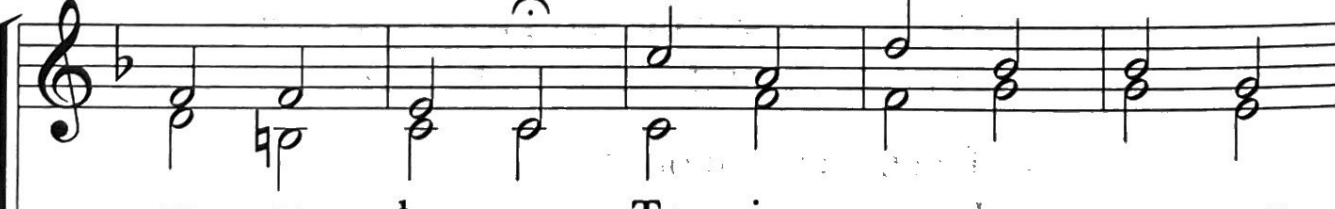
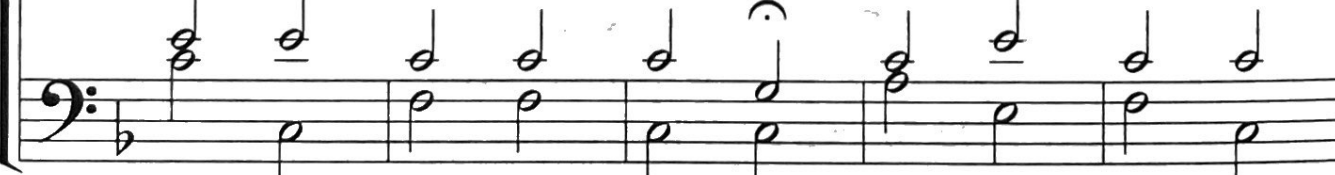
1. О стра - жа - ри сме - ло зов' - те,

Не ште - ди - те, зов' - те свуд! Хри - стос

хо - ће да с' све - до - чи, А кад стра - жар

то за - ћу - ти То је он - да ве - лик

суд! О стра - жа - ри, сме - ло зов' - те,

Не ште - ди - те, зов' - те свуд!

2. Камене би говорило, кад би ћут'о свак' од вас;
Па и стене свуд по гори Сведоци би бит' морали,
Кад не б' човек диз'о глас! Камене би говорило,
Кад би ћут'о свак од вас.
3. Сложно дакле, слуге Бож'је, За Илијин мол'те дух
Ако ј' Исус Господ вама, Ви морате и признат' Га,
Друкчије с' не слави Он, Сложно дакле, слуге Бож'је,
За Илијин мол'те дух!
4. Кад сте гласи у пустињи Упутите свет на реч!
Вод'те здраве и болане На јагњета смрт и ране,
Ко на мету милости. Кад сте гласи у пустињи
Упутите свет на реч!